

ГЛАВА I УСТОЙЧИВАТА „ФУКОЯНСКА“ РЕЦЕПЦИЯ НА ЯВОРОВАТА ПОЕЗИЯ

1. Парадигмата. Раздробяване на автора

В конкретния случай терминът *парадигма* ще е мислен метафорично – ще обозначава дадености извън литературния текст, но пряко свързани с него, обусловили посоката на възприемането му. Става дума за трайно наложена в съзнанието на читателя рецепция, за програмно, манифестно възвестяване на една – очевидно спекулативна – критическа теза, за прилагане на явно неадекватни постулати спрямо дадени авторови текстове. Това несъмнено ще се отрази върху глобалното понятие *парадигма*, принуждавайки ни да го разложим в ред описателни работни изрази като парадигматично четене, парадигматичен поглед, парадигматични опозиции и т.н.

При парадигматичната рецепция художественото творчество е с напълно подчинен статут, играе незавидна роля, извикано е в сферата на публичното говорене, за да онагледни и аргументира авторитетно изказаното становище. Наличието му не се възприема като нещо повече от потвърждение на даден актуален възглед. Подобна предопределеност в естетическото възприятие дава основание да твърдим, че очевидно рецептивните канали се свиват и стесняват, перспективно деформирайки се, че дори са педантично дефинирани (нещо не само нежелано, но и недопустимо при критическите анализи). И оттук нататък, осъзнавайки своето надмощие в рецептивна-